

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan virkamiestuomioistuimen asiassa F-88/11 24.4.2013 antaman tuomion
- kumoamaan valintalautakunnan riidanalaisen päätöksen olla sisällyttämättä kantajaa kilpailun EPSO/AD/148/09-RO (EUVL 2009, C 14 A, s. 1) hyväksytyjen hakijoiden varal- laololuetteloon
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kuuteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomio- istuimen arviointia (tuomion 33 kohta) siitä, ettei valittaja täyttänyt todistustaakkaa, ei voida hyväksyä käsiteltävässä asiassa.
- 2) Toinen valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei hakija, jonka alkuperäinen pistemäärä oli alhaisempi kuin ennalta mää- ritettyjen arviointiperusteiden mukainen vähimmäispistemää- rä, saa osallistua vertailevaan arviointiin (tuomion 41 kohta), koska
  - vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kaikilla EPSOn kilpailuihin osallistuvilla hakijoilla on oikeus vertailevaan arviointiin riippumatta siitä, ylittääkö heidän pistemää- ränsä vähimmäispistemäärän
  - valintalautakunta laiminlöi vertailevaa arviointia koske- van veloitteensa valittajan lisäksi myös kaikkien muiden suullisiin kokeisiin osallistuneiden hakijoiden osalta, koska lopulliseen arviointitilaisuuteen varattu aika oli selvästi riittämätön
  - valituksenalainen tuomio ei perustu valittajan esiin tuo- miin merkityksellisiin argumentteihin, eikä siinä oteta huomioon vastapuolen väitteiden epäjohtonmukaisuuk- sia.
- 3) Kolmas valitusperuste, jonka mukaan valituksenalaisen tuo- mion 45 kohdassa oleva virkamiestuomioistuimen arviointi siitä, ettei yhdenvertaisen kohtelun periaatetta loukattu, on virheellinen.
- 4) Neljäs valitusperuste, jonka mukaan valintalautakunnan ko- koonpanoa koskevia sääntöjä on rikottu, koska
  - valintalautakunnan kokoonpano ei ollut henkilöstösään- töjen liitteessä III olevan 3 artiklan viidennen kohdan mukainen
    - virkamiestuomioistuin teki oikeudellisen virheen kat- soessaan, että asiassa oli kiistatonta, että valintalauta- kunnassa oli kolme jäsentä valittajan suullisen ko- keen aikana (tuomion 49 kohta)

- virkamiestuomioistuin viittasi (tuomion 49 kohta) virheellisesti asiassa F-50/08, Bartha, annettuun tuo- mioon perustellakseen arviointiaan siitä, ettei asiassa ollut loukattu periaatetta, joka koskee naisten ja miesten yhtäläistä edustusta valintalautakunnassa

- valintalautakunnan varsinaisten jäsenten ja varajäsenten samanaikainen läsnäolo suullisissa kokeissa merkitsi sitä, että valintalautakunnan menettely esillä olevassa asiassa oli lainvastainen (tuomion 50 kohta)

- valintalautakunnan kokoonpanon vakautta koskevaa pe- riaatetta on loukattu (tuomion 51 kohta).

5) Viides valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomion kat- soi virheellisesti, että käsiteltävän asian olosuhteet eivät oi- keuta työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan soveltamista (tuomion 81 kohta), koska vastapuoli on myöntänyt, että valittajan aiempien hallinnollisten valitusten hylkääminen perustui virheellisille perusteluille, ja näin ollen vastapuolen tulisi vastata oikeudenkäyntikuluista.

6) Kuudes valitusperuste, jonka mukaan aineetonta vahinkoa koskevat vaatimukset olivat perusteltuja.

Kanne 9.7.2013 — Italia v. komissio

(Asia T-358/13)

(2013/C 252/68)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: avvocato dello Stato M. Salvatorelli ja G. Palmieri)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 26.4.2013 annetun komission täytäntöönpano- päätöksen 2013/209/EU, joka on tiedoksiannettu 29.4.2013 numerolla C(2013) 2444 SG-Greffen kirjeellä (2013) D/5879, joka on saapunut Euroopan unionissa toimivaan Italian pysyvään edustustoon 29.4.2013, ja jossa on kyse ”Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahastosta) rahoitettaviin menoihin liittyvien jäsen- valtioiden maksajavirastojen tilien tarkastamisesta ja hyväk- symisestä varainhoitovuoden 2012 osalta”, siltä osin kuin sillä, että siinä sisällytetään ”Määriin, joita ei voida käyttää uudelleen”, 5 006 487,10 euron suuruinen summa Regione Basilicata osalta, kyseinen summa vähennetään Basilicataa koskevaan maaseudun kehittämissuunnitelmaan liittyvien maaseuturahaston menojen enimmäismäärästä ja se merkit- see siis sitä, ettei sitä ole enää mahdollista käyttää edellä mainitun enimmäismäärän puitteissa, mikä lähinnä johtaa sen vapauttamiseen.

- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeuden- käyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian hallitus riitauttaa tällä kanteella 26.4.2013 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen 2013/209/EU, joka on annettu tiedoksi 29.4.2013 numerolla C(2013) 2444 ja jossa on kyse ”Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahastosta) rahoitettaviin menoihin liittyvien jäsenvaltioiden maksajavirastojen tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä varainhoitovuoden 2012 osalta”, siltä osin kuin sillä, että siinä sisällytetään ”Määriin, joita ei voida käyttää uudelleen”, 5 006 487,10 euron suuruinen summa Regione Basilicatan osalta, kyseinen summa vähennetään Basilicataa koskevaan maaseudun kehittämissuunnitelmaan liittyvien maaseuturahaston menojen enimmäismäärästä ja se merkitsee siis sitä, ettei sitä ole enää mahdollista käyttää edellä mainitun enimmäismäärän puitteissa, mikä lähinnä johtaa sen vapauttamiseen.

Kantaja väittää tässä yhteydessä, että oikaisu perustuu komission yksikköjen väitteeseen, jonka mukaan eräitä hankkeita, jotka on maksettu vuoden 2011 neljännen vuosineljänneksen yhteydessä, ei olisi voitu ottaa neljännesvuosittaiseen menoilmoitukseen siltä osin kuin ne eivät olleet voimassaolevan maaseudun kehittämissuunnitelman mukaisia.

Komission kanta, joka on lopulta omaksuttu riidanalaisessa täytäntöönpanopäätöksessä, on virheellinen eri perustein.

- Ensimmäiseksi on laillista epäillä sen asetuksen (EY) N:o 1290/2005 27 artiklaan perustuvan vähennyksen sisällyttämisen asianmukaisuutta, joka on määritelty ”määräksi, jota ei voida käyttää uudelleen”, tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä annetun päätöksen yhteydessä, koska tuosta määrästä olisi pitänyt sulkea pois kaikki vähennetyt tai keskeytetyt määrät, kuten edellä mainitun asetuksen 29 artiklan 5 kohdassa säädetään. Kyseinen vähennys on lisäksi suuruudeltaan virheellinen.
- Toiseksi toimen perustelut ovat lisäksi puutteelliset sen määrän osalta, joka liittyy niihin vuosineljänneksen menoihin, joihin komissio on tehnyt vähennykset tai keskeyttänyt niiden maksamisen yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 (EYVL L 209, 11.8.2005, s. 1) 29 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla.
- Viimeiseksi tietyn määrän toteaminen sellaiseksi, ettei sitä voida käyttää uudelleen, merkitsee kyseisen määrän vapauttamista, ja tämän johdosta summia ei ole tulevaisuudessa mahdollista käyttää Basilicatan maaseudun kehittämissuunnitelmaan liittyvien menojen enimmäismäärän rajoissa, vaikka voimassaoleva unionin säännöstö estää sen, että keskeytetyt määrät voitaisiin vapauttaa.

Kanne 11.7.2013 — Spain Doce 13 v. SMHV — Ovejero Jiménez ja Berecca Guibert (VICTORIA DELEF)

(Asia T-359/13)

(2013/C 252/69)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Spain Doce 13, SL (Crevillente, Espanja (edustaja: asianajaja S. Rizzo)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuolet valituslautakunnassa: Gregorio Ovejero Jiménez ja María Luisa Becerra Guibert (Alicante, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) viidennen valituslautakunnan 10.4.2013 asiassa R 1046/2012-5 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä hylättiin yhteisön tavamerkkihakemus nro 9 522 384 seuraavien tavaroiden ja palvelujen osalta:
  - luokka 18: Nahat ja nahan jäljitelmät ja niistä tehdyt tavarat, jotka eivät sisälly muihin luokkiin;
  - luokka 25: Vaatteet, jalkineet, päähineet;
  - luokka 35: Vaatteiden, jalkineiden, nahkatavaroiden ja asusteiden vähittäismyyntipalvelut liikkeissä ja tukku-kauppalvelut;
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavamerkki: Sanamerkki ”VICTORIA DELEF” luokkiin 18, 25 ja 35 kuuluville tavaroille ja palveluille — yhteisön tavamerkkihakemus nro 9 522 384

Sen tavamerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Gregorio Ovejero Jiménez ja María Luisa Becerra Guibert

Tavamerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansalliset kuviomerkit, joissa on sanaosat ”VICTORIA”, ”Victoria” ja ”victoria”, luokkaan 25 kuuluville tavaroille

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen osittainen hyväksyminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen